

CO SE CHYSTÁ:

Pěší pout' do Číhoště (12. – 17. 8. 2014)

Od 12. do 17. srpna 2014 se uskuteční další pěší pout'. Výchozím bodem bude kostel sv. Petra a Pavla v Semilech. Geografickým cílem pouti bude Číhošť (kostel Nanebevzetí Panny Marie, poslední působiště umučeného kněze Josefa Toufara).

Informace a přihlášky: Matěj Kraus (kraus.matej@seznam.cz)

Trasa: Semily → Jičín → Vysoké Veselí → Chlumeck nad Cidlinou → Kutná Hora
– Sedlec → Vlkaněč → Číhošť.

Celostátní setkání animátorů Třešť (17. – 23. 8. 2014)

Od 17. do 23. srpna 2014 se v Třešti u Jihlavy uskuteční další celostátní setkání animátorů. Míni se tím setkání mladých lidí, kteří vzali vážně svoje křesťanské povolání a mají zájem sloužit v rámci církve Bohu i druhým lidem. Pokud jste mladí a sdílíte podobnou touhu, pak je setkání určeno i vám. Bude skvělou příležitostí pro váš osobní růst i získání nových zkušeností, poznatků i dovedností. Více informací na <http://csa2014.signaly.cz>

Společenský večer Vavřineček (7. 2. 2015)

V sobotu 7. února 2015 od 19.30 h se ve Společenském domě JILM v Jilemnici uskuteční tradiční Společenský večer Vavřineček. Hudebně večer doprovodí skupina Futrál.

Více informací na: <http://spolco.jilemnicko.cz/spolecensky-vecer.php>.

Více se dozvíte na stránkách spolča: spolco.jilemnicko.cz
a na vikariátních stránkách: www.vikariatjilemnice.cz

Vavřineček

Občasník spolča z Jilemnicka číslo 35 28. června 2014

SPOLČO

– *společenství mládeže z Jilemnicka*

Vážení přátelé, ve svém okolí pozorují stále se rozrůstající křesťanské rodiny, které překypují dobrou náladou a v dnešní době nepopulárním optimismem. Jsem za to velmi rád. Toto číslo občasníku vychází k příležitosti Peřimovského táboráku, který se koná každoročně na konci školního roku a je místem pro setkání rodin i jednotlivců, věřících i nevěřících, lidí, kteří se nebojí ukázat světu svou dobrou náladu. Přijměte tedy prosím pozvání do kruhu kolem ohně, do dynamického společenství, které se formuje již 40 let.

Příjemně prožitý večer přeje

zastupující šéfredaktor
Ondra H.

OSLAVA 60. NAROZENIN P. J. MAZURY

Mnozí z vás jistě ví, že v sobotu 5. října 2013 se v Pasekách nad Jizerou konala oslava 60. narozenin P. Josefa Mazury, který zde nejenom působil, ale mnoho farníků mu vděčí za jeho putování, která dlouhá léta s velkou obětavostí pořádal.

Před oslavou nemohla chybět mše sv., která byla následována tradičním hromadným focením na svahu vedle kostela. Samotná oslava se konala v přilehlém penzionu. Po vydatném menu dostal každý příležitost připomenout se a zavzpomínat na zážitky spojené s oslavencem. Někteří třeba

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dozvíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

vzpomínali na to, jak páter obcházel každého s otázkou, co si přeje k snidani, aby mu to následně mohl i koupit.

Po předání dárků, kde byla mimo jiné koláž z fotografií účastníků putá-ků, a po spořádání dortu následovala projekce, díky které jsme se mohli

ohlédnout zpátky za životem P. Mazu-ry. Na závěr ještě poděkování Jendovi Lukešovi, Verče Waldmannové a Petru Víchovi za jejich iniciativu a organizaci, bez které by se tato oslava neuskuteč-nila.

- **Zdeněk Matura** -

SPOLEČENSKÝ VEČER 2014 Z POHLEDU OD TOMBOLY

Po celodenních přípravách ve Spo-lečenském domě Jilm (a pro mnohé organizátory po ještě delších přípra-vách mimo tyto prostory) se konečně přiblížil večer a my s napětím očekáva-li, zda se najde dostatek milovníků taneční zábavy, kteří se objeví ve dve-řích se začátkem plesu, nebo zda všichni dají přednost sledování důleži-tého utkání našich hokejistů na ZOH v Sochi z pohodlí domova. Nakonec skutečně naši věrní příznivci dorazili, i když nemalá část z nich strávila první chvíle večera u nás v salónku s tombo-lou, kde se podařilo zprovoznit promí-

tání přímého přenosu již zmiňovaného zápasu. Sledování bylo samozřejmě doprovázeno bouřlivými komentáři. Další hosté pak přicházeli v různých časových intervalech, jak je postupně opouštěly naděje na úspěch našeho hokejového týmu. Výhodou pro ně bylo, že nemuseli čekat ve frontě u vstupu.

Večer byl již dávno moderátory ofi-ciálně zahájen, a tak jsem se i já vyda-la na svou alespoň krátkou návštěvu tanečního sálu a přilehlých prostor zhodnotit průběh plesu. Potěšilo mě, že i přes počáteční olympijský neúspěch

Vždyť je to veliký dar, když se v tomto našem krásném kraji můžeme sejít na konci školního roku, společně spolu „pobejt“, popovídat si, vidět se, opět buřta, s chutí ho smlsnout, společně se radovat ze vzácného a nezaslouženého daru víry a v neposlední řadě se společně modlit. Děkovat Pánu za další prožitý školní rok a prosit Ho o požehnání pro naše společenství, pro naše

rodiny, farnosti, pro náš kraj a letos budeme obzvlášť doufat v BOŽÍ MILO-SRDENSTVÍ!
- **Jenda Lukeš** -

SVATEBNÍ RUBRIKA

Svatba Vaška Břeně a Danči Kuříkové

2. srpna 2014 ve 12.00 h

Kostel sv. Vavřince v Jilemnici

<http://brenovi.ic.cz>

Svatba Jirky Jíny a Aničky Vitvarové

23. srpna 2014 v 11.00 h

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace

<http://spolunahoru.webnode.cz>

Svatba Petra Halamky a Pavlíny Tomášové

13. září 2014 ve 12.00 h

Kostel sv. Kateřiny Alexandrijské ve Mříčné

<http://petaapajamasvatbu.webnode.cz/>

Svatba Pepy Háka a Jany Dubové

20. září 2014 v 11.00 h

Kostel sv. Vavřince v Jilemnici

<http://www.hakovi.cz>

má pro nás připravené téma, a od roku 2007 začíná akce Peřimovský táborák mší svatou ve mříčenském kostele v 18 hodin.

Každý rok přichází kolem 100 lidí. Kdo ví, kolik se jich zde již celkově vystřídalo? Já myslím, že minimálně 500. Mnoho lidí chodilo a chodí již několik let a za to jsme rádi, že se akce líbí a jsou zde mezi námi možná i taci, kteří ještě nechyběli ani jednou nebo byli téměř na všech!

Náš občasník a i naše webové stránky spolco.jilemnicko.cz se snaží být i jakousi kronikou, kronikou událostí, které nejsou samozřejmostí. Mnoho věcí bychom si již nepamatovali a i k této naší děravé hlavě je na společáckém webu nově odkaz PEŘIMOVSKÝ TÁBORÁK, kde můžete najít a připomenout si články k posledním sedmi táborákům a fotografie dokonce k posledním devíti táborákům.

Pojďte společně s námi spolu teď zavzpomínat na posledních osm táboráků, na hosty a témata, která jsme mohli slyšet:

2006 – P. Pavel Ajchler

(téma „Jak se v rodině společně modlit, číst Písmo svaté“)

2007 – P. Zdeněk Mach

(téma „Modlitba v rodině – svědectví rodin“)

2008 – P. Mirek Dítě

(téma „Evangelizace, aneb jak jsem došel k Bohu“)

2009 – Mons. Tomáš Holub

(téma „Svatost smíření“)

2010 – P. Karel Moravec

(téma „Aktuální pohled na eucharistii a její význam v životě křesťana“)

2011 – P. Jan Linhart

(odpovědi na otázky)

2012 – P. Jožka Kadlic

(téma „Svatost biřmování biřmováním nekončí, aneb jak dobře s touto svátostí pracovat každý den?“)

2013 – P. Tomáš Hoffman

(téma „Co to znamená věřit v Boha, Stvořitele nebe i země?“)

2014 – P. Mariusz Robak a řádové sestry Kongregace sester Matky Božího milosrdenství ze Dvora Králové

(téma „Boží milosrdenství“)

Dnešní večer, co zde spolu prožíváme, je jedinečný. Přesto jsem vděčný, že se snad najdou lidé, kteří zde udělají nějakou památeční fotku a napíšíou článek, abychom mohli časem vzpomínat na vzácné a krásné chvíle a abychom dali možnost těm, kteří zde s námi nebyli, se takto virtuálně spojit.

jsem mohla být svědkem toho, jak se naši hosté baví, usmívají, tančí, občerstvují, seznamují, obnovují stará přátelství, studují program a natěšení očekávají chystané předtančení. Musím říct, že ač (nebo spíš právě proto, že) účinkujících bylo méně, sklídilo díky své nápaditosti, vtipnosti Pepka námořníka a perfektnímu zasazení do nádherně vyzdobených prostor velký úspěch. Letos se to oběma Luckám opět náramně povedlo.

Přišel i čas tomboly, která kvantitou i kvalitou sahala vysoko, výherní poměr byl velice dobrý, a tak se listky okamžitě vyprodaly. Kdo zaváhal, už se k tombole nedostal. O velkém zájmu svědčily i otázky typu: „Kde se dají sehnat další listky do tomboly?“ ještě více než hodinu po jejím vyprodání a po vydání už velké části cen. Výherci odcházeli většinou spokojeni. Jak by

ne, když přicházeli s plnými hrstmi výherních lístků. I hlavní tombola obsahovala zajímavé dary od našich sponzorů. Věříme, že každý si z plesu něco odnesl, zvláště doufáme, že mimo jiného to byl pěkný zážitek z příjemně prožitého večera.

Později pak měli hosté ještě možnost zapojit se do zajímavé taneční soutěže, kde mohli využít svých schopností, fantazie i nových kroků naučených v tanečních mikrolekcích konaných v průběhu plesu. Nakonec nezbyvalo než se rozloučit a začít se těšit na další ročník. Děkuji všem organizátorům za jejich ochotu při přípravě a průběhu celého večera a našim milým a spokojeným hostům za krásný pocit jistoty, že naše každoroční práce má stále smysl.

- **Katka Malíková** -

KAPLAN PRO MLÁDEŽ VIKARIÁTŮ JIČÍN A JILEMNICE P. MARIUSZ ROBAK

K prvnímu říjnu 2013 byl jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Jičín a vikariátu Jilemnice P. ThMgr. Mariusz Robak. Krátce něco o něm: Akční 40letý kněz, původem z Polska, přišel jako Misionář Svaté rodiny (MSF) do Čech asi před sedmi lety. Předtím krátce působil v Polsku a poté na své požádání zamířil na misie do Čech, konkrétně do Podkrkonoší, kde postupně působil ve Vrchlabí, Dvoře Králové nad Labem a v současné době na Pecce.

Je společenský, akční, oblíbený mezi věřícími i nevěřícími, pořádá výlety, programy pro děti a mládež, navštěvuje rodiny a nemocné. Snaží se opravit několik kostelů, zadaptovat faru a k ní náležející objekty pro setkávání většího množství lidí. Má mnoho aktivit, hodně starostí a málo času.

Kongregace MSF je novodobý řád, který vznikl na konci 19. století ve Francii a podnětem pro založení byla aktuální krize rodin, na kterou v apoštolských listech upozorňoval také tehdejší papež Lev XIII. V té době řádil mor, chudoba a rodiny potřebovaly duchovní pomoc. Kněží však bylo málo, neboť bohoslovecké studium se platilo, proto vznikl tento řád. V Polsku

se zaměřuje na rodiny a mládež, v cizině na misie.

Tento kněz je nástupcem po Janu Barborkovi, který nyní působí na Vesmíru (centrum pro mládež v Orlických horách). Je optimistický a dbá na lidské hodnoty a hlavně hodnoty rodiny – nejvíce lásku, úctu k rodičům, správnou komunikaci se sebou i s ostatními apod.

Doufám, že jeho vliv zabrousí i do našeho kraje a uvědomíme si hodnotu rodiny, kterou nás Bůh obdarovává skrze naše blízké a také skrze největší rodinu, kterou jsme součástí – církve! Vždyť i Kristus se chtěl narodit a růst v lůně rodiny...

- Veronika Palmová -

Pro koho je tedy pout' primárně určená?

Pout' je určená primárně pro mládež (vzhledem k fyzickým nárokům od 14 let), ale jít může každý, kdo se na to cítí.

Kolik vás letos asi půjde? Je možnost se ještě přihlásit?

Zatím je přihlášeno okolo 15 lidí. Orientačním limitem je číslo 20 (zejména co se týká ubytování). Možnost přihlášení tedy ještě je – nejlépe mně osobně.

Matěji, děkujeme za Tvůj čas strávený nad tímto rozhovorem, ale hlavně Ti

děkujeme, že jsi ochoten plánovat tyto velkolepé poutě, i když účast je bohužel tak malá. Ať Ti Pán odplatí a dává vše potřebné!

- ptal se Jenda Lukeš -

PEŘIMOVSKÉ TÁBORÁKY

Letos již po pětatřicáté!

Ač tento název zní obyčejně, věřím, že pro mnoho lidí má velký pojem, protože tento podvečer na konci června mohou lidé z blízka či z okolí i dálky zažívat již 35 let.

S tímto večerem má mnoho lidí spoustu zážitků. Už jenom to, že tyto táboráky se konají tak dlouhou dobu, že je o ně stále tak velký zájem a hlavně že je nezastavil ani drsný ko-

munistický režim, dosvědčuje, že je to Boží věc.

Mnoho z nás zde zažilo spoustu krásných chvil, setkání s Pánem, setkání s milými a vzácnými lidmi.

Dnešní občasník je třicátý pátý, stejně tak zřejmě i náš táborák. První se patrně uskutečnil v roce 1979, v roce 2009 jsme se tedy sešli již na třicátém táboráku. Od roku 2006 zveme již hlavního hosta večera, který

Během putování si každý nese na zádech to, co potřebuje na celou cestu. Vybíráme trasy pokud možno mimo hlavní silniční tahy, bez zbytečných zacházek. Duchovní osu dne tvoří modlitba breviáře, během cesty se modlíme růženec a zpíváme. Každý den slavíme mši svatou, což není problémem zejména v posledních letech, kdy s námi chodí otec Vít.

Cílem pouti bývá vždy nějaké mariánské poutní místo, nejlépe kostel Nanebevzetí Panny Marie, kterých je v Čechách požehnaně... Pouť se totiž vždy koná v termínu okolo 15. srpna, kdy se v církvi tato slavnost slaví.

Proč mariánské poutě?

Jak jsem již naznačil výše, v polovině srpna se pouť nejlépe organizuje – jsou prázdniny a většinou i dobré počasí. Také je to dáno tím, že první pouť do Wambierzyc byla mariánská, tak jsme u toho už z tradice zůstali. Ale jistě to má smysl i další – nejvíce poutních míst na světě je právě zasvěce-

ných Panně Marii, a to zřejmě proto, že – v souladu s naší vírou – má Panna Maria jako přímělkyně nejbližší ke svému Synu – Bohu.

Na co se nejvíc těšíš na letošní pouti?

Letošním cílem je malá vesnička na Vysočině s názvem Číhošť. Těším se jednak na to, že poprvé se vydáme do nitra Čech a budeme procházet krásami Českomoravské vrchoviny, historicky velmi zbožného kraje. Těším se také na slavení mše sv. v katedrále Nanebevzetí Panny Marie v Kutné Hoře – Sedlci, která nám – doufám – bude umožněna. Na místní faře máme v plánu přenocovat.

Jak Tě napadla Číhošť?

Číhošť splňuje základní podmínku – nachází se tam kostelík Nanebevzetí Panny Marie, takže v „našem“ termínu tam bude pouť. Zároveň tato pouť bude tak trochu připomínkou kněze Josefa Toufara, jehož posledním působiš-
tém před jeho umučením v roce 1950 byla právě Číhošť. Minulý rok byl zahájen jeho beatifikační proces. Proto nejen účastníkům pouti doporučuji přečíst si výbornou knihu Miloše Doležala *Jako bychom dnes zemřít měli* o životním příběhu tohoto kněze.

SPOLČO U DEVÁTÝCH V LIBŠTÁTĚ S VIKARIÁTNÍM KAPLANEM PRO MLÁDEŽ

10. května se konalo spolčo v Libštátě. Hostem byl P. Mariusz Robak z Pecky, vikariátní kaplan pro mládež. Na spolčo se nás sice sešlo málo, ale díky tomu jsme ho mohli ještě hlouběji prožít a také si navzájem hezky popovídat.

Na začátku jsme si povídali o tom, jak se nám daří. Poté následovalo tématko, které si pro nás připravil P. Mariusz. Musím říct, že bylo opravdu zajímavé a hezky připravené. Nejdříve jsme si přečetli příběh „O kytičce“ a poté se měli všichni postupně podívat do zrcadla a zamyslet se, co tam vidíme. Je to úplně něco jiného, když se člověk koukne do zrcadla za jiným účelem, než aby se upravil. Pak jsme dostali papír, na kterém byl

obrys člověka, a my se měli zamyslet nad našimi dobrými a špatnými vlastnostmi. Na druhou stranu jsme měli za úkol namalovat strom a do kmene napsat dobré vlastnosti, do kořene díky komu je máme a do koruny stromu jak s těmito vlastnostmi můžeme být prospěšní lidem kolem nás. Poté nám P. Robak povídal a četl zajímavé myšlenky a povídali jsme si o tom. Následovalo občerstvení, povídání si a nakonec slovíčko („Nehledejme zkratky, chceme-li dojít k Bohu. K tomu je potřeba celý život.“ Bruno Ferrero) a modlitba. Chtěla bych poděkovat všem, kdo si udělali čas a P. Mariuszovi Robakovi za to, že si připravil zajímavé tématko a strávil s námi hezký večer.

- Monika Devátá -

CO JE ČKA – KLUB BETANIE?

Betanie představuje klubové společenství otevřené všem lidem bez rozdílu. Působí v podkrkonošské Jilemnici a klade si za cíl vytvořit prostor pro setkávání a diskuzi nad tématy z oblasti kultury, umění a vědy. Chce hledat východiska pro zlepšování mezilidských vztahů a společenského klimatu. K tomu využívá umění, jeho inspiraci a vědecké poznání. Nabízí ale i cestova-

telské pořady zajímavé nejen svými barvami, ale i příběhy lidí, kteří je podnikli. Zve na cestu objevování a poznávání.

Klub Betanie byl založen v roce 2005 a v roce 2010 se stal řádným členem České křesťanské akademie. Své pravidelné pořady připravuje vždy v sezónách, které korespondují s akademickým a školním rokem. Klub

Betanie se snaží připravit alespoň jeden pořad v každém měsíci, jehož upoutávku najdete na webových stránkách Betanie – www.klubbetanie.cz. Klubové pořady usilují o programovou rozmanitost, díky níž do Jilemnice již zavítaly desítky vědců, umělců a cestovatelů zvučných jmen.

V právě skončené letošní sezóně připravila Betanie 9 pořadů, kterými se prolínala témata vědecká, historická, kulturní, cestovatelská i umělecká. Mezi osobnosti, které stojí za zmínku, patří například historik Jaroslav Šebek, zpěvák Jaroslav Verner, cesto-

vatel Petr Hirsch, psycholog Jaroslav Šturma nebo herečka Milena Steinmasslová. Nelze opomenout ani nezapomenutelný předvánoční koncert souboru *Cum decore*, který navštíví Betanii i v následující sezóně. Doposud se v jilemnické Betanii uskutečnilo 69 pořadů. Příští 10. sezónu Klubu v Jilemnici započne pořad s číslem 70, na který Vás tímto srdečně zvu. Uskuteční se v září 2014 a přesnější informace zjistíte v druhé půlce léta, jak jsem již psal výše, na webu Klubu – www.klubbetanie.cz.

- Ondra Hornig -

JAK JSME ŠLI PO STOPÁCH SARAJEVA

Pátek 23. května byl vskutku exponovaným dnem. V blízkém okolí se sbíhaly se dvě velké akce: jednak to byla již tradiční Noc kostelů (někde dokonce týden kostelů) a u nás v Jilemnici připomínka stého výročí události v Sarajevu a tím i vypuknutí 1. světové války. Už na podzim loňského roku jsme se na pastorační radě dohodli, že Noc kostelů 2014 vynecháme a tuto „pauzu“ využijeme k porozhlédnutí se po okolí, k získání nových zkušeností a inspirace, jak to dělají jinde. To jsme však ještě netušili, že vlivem nejružnějších okolností pad-

ne datum připomínky Sarajeva právě na 23. květen.

Příprava důstojné připomínky těchto událostí byla dlouhodobá, zvláště co se týče výstavy, která v současné době zdobí Erbovní sál Krkonošského muzea v Jilemnici a je zde k vidění až do 27. července. Součástí vzpomínkových událostí byla i slavná mše svatá za všechny oběti 1. světové války a také na poděkování za dar míru. Mělo se zúčastnit několik kněží v čele s doc. Tomášem Petráčkem z Hradce Králové, jako hlavním celebrantem. Na začátku

(pokračování na str. 8)

6 dní, autem bych tam byl za dvě a půl hodiny. Má to cenu?

U pěších poutí platí, že i cesta sama o sobě je cílem. Během pěšího putování člověk mnohem intimněji poznává krásnou českou krajinu, ve které žije, lépe si všímá historie, která je s ní spjata, často potkává různé drobné i větší církevní stavby, které jsou němými svědky hlubokých křesťanských kořenů naší země. Dále je během putování čas na rozhovory na vážná i nevážná, duchovní i profánní témata. V neposlední řadě se také člověk může na čas odříznout od běžných starostí a také si mnohdy ověřit, kde jsou jeho fyzické a psychické limity. To vše se cestou autem zažít nedá.

Kolik poutníků se většinou účastní?

Prvních dvou poutí se účastnilo vždy okolo 20 lidí, v posledních letech je to okolo 10 poutníků.

Proč teď chodí tak málo poutníků, když přitom mladých ve spolku a ve vikariátu je tolik!?

Na to je těžké odpovědět. Možnosti trávení volného času jsou dnes obrovské a pro mnohé je právě z důvodu mnoha jiných aktivit těžké „ukrást“ si z prázdnin či z dovolené týden na fyzicky náročnou pouť.

Jak probíhá samotná pouť?

Nejprve je nutno celou pouť naplánovat – vymyslet cíl, rozdělit cestu na přijatelné úseky a mezi nimi domluvit možnost přespání a základní hygieny. Většinou se to podaří na farách – duchovní správci mají pro tuto aktivitu pochopení a vždy nás rádi hostí.

Která pouť byla asi nejnáročnější?

Vezmeme-li jako měřítko náročnosti délku trasy, tak srovnatelné poutě byly do Wambierzyc a do Neratova, zvláště jejich nejdelší úseky – v prvním případě se jednalo o poslední úsek cesty – přechod Stolových hor před Wambierzycemi, v druhém případě pak úsek ze Dvora Králové nad Labem do Nového Města nad Metují. Mnoho lidí si tam sáhlo opravdu na dno.

Mluvíš o nejdelších úsecích. Kolik kilometrů se denně tak chodí a jak dlouhé byly tyto nejnáročnější úseky?

S plnými batohy je rozumné ujít denně okolo 25 km. Ty výše zmíněné extrémy byly v prvním případě cca 35 km (navíc dost členitým terénem), v druhém případě pak po nekoňných rovinách 38 km. Ale takto dlouhým úsekům bychom se už v budoucnu chtěli vyhnout, se zátěží je to opravdu náročné, zvláště pro dívky.

Na jakou pouť nejraději vzpomínáš?

Těžko říct. Každá měla své kouzlo, zajímavý cíl, procházeli jsme krásnou krajinou. Nejvíce v paměti mám samozřejmě tu poslední do Neratova, ta si myslím byla opravdu vydařená.

Mohl by ses, Matěji, prosím rozdělit s našimi čtenáři o nějaký vtipný zážitek z cest?

Vtipných zážitků je na takové pouti každý den celá řada. V posledních letech se o ně stará zejména otec Vít Jůza se svým svérázným smyslem pro humor. Například mě napadá, s jakou „jistotou“ nás vedl při pouti do Hejnic cestou z Loukova do Bozkova s tím, že to tam zná, ale trochu se spletl a museli jsme se prodírat takřka neprostupnými srázy a křovisky...

Jaký smysl mají poutě? Není to ztráta času? Do Číhoště půjdete

ČERVNOVÝ DOPIS MLADÝM: NEJSTE SAMI!

Milí mladí přátelé,

víte, proč nejsme na žádné důležité rozhodování sami? Po Ježíšově Nanebevstoupení jsme dostali Ducha Svatého. A právě v NĚm mezi námi Bůh dál zůstává a působí. Svět tedy neopustil, nenechal nás, abychom znovu bloudili v hříchu, je tady a stále nás doprovází svou přítomností a nabídkou odpuštění, stále nás oživuje a posvěcuje.

Ducha Svatého však nemají všichni. Ježíš výslovně říká, že ho Otec dá jen tomu, kdo ho přijme.

Ti z Vás, kteří si nejsou ještě jisti, kterým směrem se v životě vydat, by se tedy měli otevřít právě Duchu Svatému. Církev k tomu má konkrétní svátost, Břimování. Někdy na ni trochu zapomínáme a nesprávně ji upozadujeme. Tato pečeť Ducha Svatého, nesmazatelná proměna duše, je ve skutečnosti tím, co potřebujeme, abychom šli v životě správným směrem. Na její přijetí není nikdy pozdě. Přál bych si proto, abyste k ní přistoupili nejen Vy v mladém věku, ale zvali k ní třeba i svoje rodiče či prarodiče, pokud tuto svátost dosud nepřijali.

Když Ježíš vysílá své učedníky do světa, ujišťuje je, že nejsou sami a že jim dá poznat pravdu. Klade jim na srdce, že se nemusejí bát, zda budou mluvit moudře a nacházet správná slova, tedy zda jejich služba bude dokonalá podle lidských měřítek. Mají přijmout Ducha Svatého a vydat se směrem, kterým právě On vane. Ty z Vás, kteří stále hledají odpověď na otázku, kam je Pán volá, proto vybízím, aby se denně v modlitbě obraceli k Duchu Svatému a jemu se svěřovali. Směr, který udává, totiž spolehlivě vede k Otci.

Všem Vám vyprošuji, abyste Ducha Božího přijali, doopravdy Ho milovali a nechali se jím provázet.

Váš biskup

+ Jan

(dokončení ze str. 6)

programu se uskutečnila návštěva hrobky rodu Harrachů v Horní Branné, kde událost začala krátkým kulturním programem a společnou modlitbou za všechny, kdo na tomto pietním a velmi důstojném místě odpočívají.

Krátce před započetím programu v robce ke mně přistoupil pan Luštinec, hlavní organizátor, a řekl mi: „Mám Tě držet? P. Petráček nepřijede, má poraněnou nohu, takže v kostele je to všechno na Tobě.“ Trochu jsem se zakymácel a řekl: „No dobrý, a o čem mám mluvit? Nemám nic připravené.“ „No, něco musíš vymyslet a trochu improvizovat.“

Když jsme se vrátili z Branné, moc času už nebylo, ale přesto se mi podařilo ještě pár informací „vygúglovat“. To ostatní (vlastně to hlavní) už bylo v režii Ducha Svatého, a ten nás nikdy nenechá na holičkách. Zpětně jsem si uvědomil, jak mohu být této Boží režii vděčný, protože jsem byl až do poslední chvíle v pohodě (to hlavní přece není na mně), a pak už to šlo ráz na ráz, takže jsem ani neměl čas nějak se strešovat. Byla to pro mě dobrá a užitečná zkušenost a myslím, že může pomoci i mnohým dalším, že je někdy dobré trochu improvizovat, ale o to víc dát prostor Bohu a Jeho režii.

- P. František Mráz -

MARIÁNSKÉ PĚŠÍ POUTĚ NAŠEHO SPOLČA

Tyto naše spolčácké poutě už mají poměrně velkou tradici, ale v našem občasníku jsme se jimi ještě nezabývali. Jaký smysl mají poutě, proč je o ně tak malý zájem a jak vůbec taková pout' vypadá, jsme se jeli zeptat do Semil, odkud tyto poutě posledních pár let vymýšlí a plánuje **Matěj Kraus**.

Matěji, jak tyto naše spolčácké poutě začaly?

Vše začalo někdy na přelomu roku 2007/2008, když se přede mnou můj bratr Šimon zminil, že má v úmyslu s Maruškou (mojí budoucí ženou) v létě vyrazit pěšky z Jilemnice do polských Wambierzyc. Hned mě ten nápad velmi nadchnul a od začátku jsem byl pevně rozhodnut, že půjdu i já. Nakonec nás vyrazilo 20 a všichni jsme také – s menšími či většími obtížemi – do cíle došli. Některé tato první zkušenost od dalších poutí odradila, zatímco jiní se v dalších letech účastnili pravidelně.

Kolikrát ses Ty sám těchto poutí zúčastnil a kam všude se už putovalo?

Já jsem se účastnil všech šesti poutí, které jsme dosud pořádali. První byla do již zmiňovaných Wambierzyc, v roce 2009 následovala pout' do Krá-

lik (tehdy jsme pod vedením Jirky Lukeše vyráželi z Náchoda v obdobně hojném počtu), 2010 nás šlo již méně – z Jilemnice do Malých Svatoňovic (kam jsem bohužel nedošel – musel jsem se z vážných důvodů vrátit již z Úpice). Krize přišla v roce 2011, kdy jsem v létě končil školu, ženil se a nastupoval do zaměstnání, ale v rámci zachování pěkné tradice jsme uspořádali malou pěší pout' z Jablonce nad Nisou (našeho dočasného bydliště) do Stromkovic s jedním přespáním na Příchovicích. Šlo nás tehdy jen šest. Poněkud více jsem se soustředil na přípravu další pouti v roce 2012, kdy jsme putovali z Jilemnice do Hejnic. Zatím poslední pout' proběhla v roce 2013 – ze Studence do Neratova v Orlických horách, kde jsme poté strávili celý víkend na poutních slavnostech.

